

[Nørgaard.]

Jegindø, og Udtalelsen om mulig Støtte til denne.

Jeg vil ogsaa takke den højtærede Kirkeminister for hans klare Svar paa mit Spørgsmaal om Statens Hjælp og Støtte til Vedligeholdelse og Bygning af Kirker, hvor Befolkningen har vist stor Offervilje og Interesse, selv om jeg dybt beklager det Svar, den højtærede Minister gav, at disse Mennesker ikke skal vente at faa nogen Støtte af Ministeren over for deres Anmodning om Bidrag fra Statens Side.

Den højtærede Minister mente, at jeg tog alt for højtideligt paa disse Spørgsmaal, idet jeg henviste til Grundloven. Jeg mener dog, at naar Grundloven fastslaar, at den evangelisk-lutherske Kirke er den danske Folkekirke, og Staten som saadan understøtter den, saa er det ikke for meget eller for højtideligt at henvise til Grundloven, naar der intet er opført paa Ministerens Budget til dette Formaal. Ministeren er saa fintfølede, at han mener, at naar ikke 100 pCt. af den danske Befolkning tilhører den danske Folkekirke, saa kan Staten ikke yde Støtte til vore Kirkebygninger. Jeg tror dog, at denne Fintfølelse trænger til en nærmere Belysning, for Kirkeministeren kan dog være med til at yde Støtte fra Statens Side til andre Foretagender, som man maa gaa ud fra ikke har tilnærmelsesvis saa stor en Procentdel af Befolkningen bag sig som den danske Folkekirke. I dette Tilfælde ligger det nær at nævne Det kongelige Teater, hvortil Staten yder Millionbeløb. Den højtærede Kirkeminister vil dog vel ikke mene, at Det kongelige Teater har en lignende Tilslutning i Befolkningen som den danske Folkekirke.

Derimod kan jeg ikke takke den højtærede Undervisningsminister for hans Svar paa mit Spørgsmaal angaaende en Revision af vor Lærebog i Bibelhistorie paa Grundlag af den Betænkning, der blev afgivet i forrige Samling af det Udvalg, der var nedsat til Udarbejdelse af en Betænkning vedrørende vore Historiebøger. Dette Svar giver mig en begrundet Ængstelse. At Ministeren henviser til en Redegørelse for visse Forhold, som blev givet i forrige Samling, er aldeles ikke betryggende, da dette intet Svar giver paa det Spørgsmaal, jeg stillede til den højtærede Minister. Jeg vilde gerne vide, om Ministeren agter paa Grundlag af den foreliggende Betænkning at lade Bibelhistorien revidere til Brug i Folkeskolen, en Betænkning, hvori man endog gør Forsøg paa at drage i Tvivl Kristi Opstandelse fra de døde, den Grund, hvorpaa hele Kristen-

dommen hviler, og hvormed den staar og falder.

Min Ængstelse er saa meget mere begrundet, som to fremtrædende Medlemmer af det socialdemokratiske Parti, de ærede Medlemmer Hr. Hartvig Frisch og Hr. Vilhelm Rasmussen, paa det socialdemokratiske Forlag ifølge „Kristeligt Dagblad“ har udsendt en Afhandling, hvori de fremstiller Religionen som havende samme skadelige Virkning paa Menneskene som Opium, og hvori det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen kommer til det Resultat, at det nærmest foreliggende er at antage, at Menneskene nedstammer fra Abeerter. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, hvorfra kommer saa Aberne?

Jeg vil gerne saa alvorligt, som jeg kan, fra denne Talerstol sige til det danske Folk: Vær paa Vagt over for Religionsundervisningen, at ikke den barnlige Tro paa Guds Ord skal forandres til Tvivl, fordi nogle er saa vise, at de vil kunne forstaa, hvad ikke Mennesker kan forstaa.

Julin: Jeg fralægger mig Ansvar for, at der i Fortrykket af min Tale forleden Dag var kommet til at staa „det simple Ministerium“. Dette har jeg ikke sagt, jeg har slet og ret sagt „det siddende Ministerium“, og jeg har selvsagt sørget for, at Udtrykket er blevet rettet. Men efter at jeg har hørt Ministersvarene, er jeg ikke sikker paa, at jeg vilde have været saa ivrig efter at faa det rettet, hvis der for Skade var kommet til at staa „det vrede Ministerium“ i Fortrykket.

Man kan ikke fri sig for den Tanke, at de nuværende Ministre er særlig sensible. Hvis et Medlem af Tinget benytter sin grundlovmæssige Ret til at tale og rette Forespørgsler til en Minister, saa ser man det Særsyn, at den paagældende Minister møder op paa Tingets Talerstol, ikke for at give et sagligt Svar, men for at udøse Vredens Skaaler over det Medlem, der har dristet sig til at tage Ordet; og særlig galt er det naturligvis, hvis et Medlem paa et eller andet Punkt har kritiseret en Minister. Nej, Svar skal man ikke vente sig, men man kan vente at se en vred Minister, der forvansker og fordrejer det, som Medlemmerne har sagt. Man kan vente at se en ophidset og uligevægtig Minister, der i Stedet for at give Svar retter Beskyldninger mod de Medlemmer, der har dristet sig til at rette Hensstillinger og stille Spørgsmaal.

Jeg ved ikke, om Aarsagen til den højtærede Undervisningsministers intensive Vrede forleden Dag var Fortrykkets Be-